

1. Naar Grundejerforeningen synes at mene, at de 539 Familier, der i den foreliggende Ugeopgørelse over de husvildes Tal er opført som fattig husvilde, er under »offentlig Forsorg« og derfor ikke bør medtages i de husvildes Tal, da skyldes dette for det første en besynderlig Begrebsforvirring, idet langt det overvejende Antal af disse Familier ikke er under anden Forsorg, end at de ikke kan betale deres Boligaftgift og derfor har faaet denne tilstaaet som Huslejhjælp, i Lighed med de Hundrede af andre Familier, der bor i Huse, der tilhører Grundejerforeningens Medlemmer, der faar Husleje tilstillet fra Forsørgelsesvæsenet; men dernæst vil dog ingen ansvarlig Myndighed kunne hævde, at selv de Familier, der maa siges at være under »offentlig Forsorg« paa Grund af Fattigdom, ikke skulde kunne have den samme Ret til at blive delagtige i Kommunens Husvilddeforsorg, naar de paa Grund af Tidens Ugunst har mistet deres Lejlighed. Man staar ganske uden Forstaaelse overfor Grundejerforeningens Betragtning, at hele den Gruppe af Lejligheder, der iøvrigt er spredt over hele Byen, og som bebos af Personer, der faar mere eller mindre Fattighjælp, maa udgaa af Tallet paa Indkvarteringssteder for husvilde, — en Betragtning, der tilvisse ikke taler til Gunst for Grundejerforeningens sociale Forstaaelse. Det bemærkes endvidere, at Tallet her stammer fra en Uge i Vinterens Hjerte og er et decideret Maksimumstal.

2. Grundejerforeningen anfører dernæst som Kritik, af Kommunens Husvildeopgørelse, at enlige Personer modtages i Husvildeafdelingens Indkvarteringssteder og opføres som en husvild Familie. Husvildeafdelingen modtager ikke enlige Personer. Fra denne Regel er i Femaaret 1916—21 afveget i tre Tilfælde, hvor ganske særlige Forsørgelsesforhold har gjort sig gældende. Dette til Belysning af Grundejerforeningens Beviser.

3. Endvidere anføres det »som bevist«, at enlige Personer, der sambor med en Familie i Kommunens nye Ejendomme, opføres som husvilde. Hertil skal man bemærke, at dette er absolut urigtigt, idet der for hvert Indkvarteringssted kun er optegnet én Familie — nemlig den, der er henvist dertil: — vel kan det forekomme, at der uden Husvildeafdelingens Vidende i enkelte Værelser bor Personer udenfor Husstanden, — ja, det er ogsaa hændet, at en hel Familie er blevet optaget i et Indkvarteringssteds eneste Værelse — men dette er ulovligt og har ingen Indflydelse paa Tallet af husvilde; det af Grundejerforeningen fremdragne Tilfælde turde snarere forklæres saaledes, at det var Ægteparret, der var Indehaver af Værelset, og den enkelte Person en Logerende.

Til Oplysning om Husvildeafdelingens Virksomhed fra 1916—1. April 1922 skal man tillade sig at vedlægge en Redegørelse af 11. April f. A., der vil vise, hvorledes Husvildeafdelingens Virksomhed har været under stadig Vækst, og at der under Husvilddeforsorg i dette Tidsrum har været 6 028 Familier med ialt 23 523 Personer.

Viggo Christensen.

L. M. Hansen.